

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

ARCTALAN PÉNZBEHAJTÓK

**A BAJNAI-KORMÁNY AZ ALVILÁG MÓDSZEREIT HASZNÁLJA.
TÁRSADALMI FELHATALMAZÁS NÉLKÜL ADÓT EMEL,
PÉNZT ÉS OTTHONT VESZ EL.**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

A PROFIT SZEGÉNYSÉGET HOZ

Hogy miket nem lehet manapság olvasni! „A mostani válság arra kötelez bennünket, hogy újratervezzük utunkat. A válság lehetőség a tisztánlátásra, s erre építve kell megalkotni a jövő új képét” – olvasom. Majd így folytatódik: „A társadalombiztosítási rendszerek leértékelődnek. Ezt az árat fizetjük azért, hogy a globális piacon nagyobb legyen a versenyképesség. A gazdasági tevékenység a kereskedelmi logika egyszerű alkalmazásával ugyanakkor nem képes minden társadalmi problémát megoldani”. A gondolat szerzője még egy fontos tanácsot ad nekünk: „A profit addig hasznos, amíg a termelést és annak hasznosítását segíti. Ha a profit válik kizárólagos céllá, tönkretelheti a jólétet, és szegénységet hozhat.” Ne találgass, a szerző nem a Munkáspárt tagja, bár akár lehetne is. XVI. Benedek pápa írja mindezt a Caritas in veritate kezdetű szociális enciklikájában, 2009 júliusában. Én kötelező olvasmánnyá tenném a magyar politikai vezetőknek.

ÉRZÉKENY REKTOROK

A napokban felkapta a sajtó, hogy a magyar egyetemek rektorainak enyhén szólva nincsenek filléres gondjaik még mostanság, a válság dühöngése közepette sem. Állítólag milliókat visznek haza minden hónapban, ami nem rossz pénz. Pontosán nem tudom, hogy mennyi, mert még soha sem volt ennyi a

zsebemben, de mondjuk, hogy sok. Az egész annak kapcsán került elő, hogy a miniszterelnök önmegtartóztatásra, már úgy értem, anyagi önmérsékletre szólította fel az állami vállalatok vezetőit. Ennek kapcsán derült ki, hogy a havi két-hárommilliós fizetés nem ritkaság rektori körökben sem. Lehet, hogy megköveznék érte, de szerintem, nincs olyan munka, amiért ennyit érdemes fizetni. Szerintem senkinek sem lenne szabad egy milliónál többet keresnie, s persze, százezernél kevesebbet sem. Rektor uramék nem lelkesedtek a hirtelen jött nyilvánosságért, és mindjárt nyilatkoztak is, mondván, hogy a fizetésük az ő személyes ügyük, ne kuttassunk az ő zsebükben.

Szerintem ez sem így van. Az egyetemek így vagy úgy, de a mi pénzünket, vagy legalább is zömében a mi pénzünket költik el. Mi fizetjük az adót, az állam meg ebből a pénzből ad az egyetemeknek. Jogunk van tudni, hogy mire megy a pénz. Arról nem is beszélve, hogy gyermekeink jövőjét bizzuk ezekre az emberekre. S, ha már szóba kerültek az egyetemek, mert szóba hoztuk őket, bizony az is igaz, hogy a magyar diploma ma már nem ér annyit, mint régen. Kis túlzással a gyerek hülyéjében jön ki az egyetemről, mint amikor bement. Nos, rektor urak, Önök a köz szolgálatára vállalkoztak, a közélet szereplői, akikre mi, egyszerű polgárok felnézünk, akkor pedig ne érzékenykedjenek, hanem dolgozzanak jobban! A pénzükért.

A BANKOK ELLEN

Pár évvel ezelőtt az akkori miniszterelnök, Medgyessy Péter nagy mellénnyel jelentette be, hogy rendet tesz a bankvilágban, és kezdi mindjárt az OTP-nél. Az OTP-s vezérek visszaüzentek, hogy menjen hozzájuk a miniszterelnök, ha akar valamit. El is ment. Medgyessy nem tudta megfékezni a bankokat, Gyurcsány sem, szerintem nem is akarták.

Az állam ma a pénzügyi tőke, a bankok eszköze. Az állam törvényt hoz arról, hogy mennyi készpénzt lehet tárolni, mit lehet fizetni készpénzzel és mit nem. Magyarán az állam kötelezővé teszi, hogy vegyük igénybe a bankot, és azért fizessünk is, ha akarjuk, ha nem. Az állam megtűri, hogy a bankok lakásvásárlásra euróban, svájci frankban folyósítsanak hitelt egyszerű polgárok számára, akiktől nem várható el, hogy eligazodjanak a nemzetközi pénzügyekben. Más országokban ez bűncselekmény. Az állam eltűri, hogy forintért szinte sehol nem lehet hitelt kapni, pedig Magyarországon vagyunk. Az állam eltűri, hogy a bankok minden költségüket, az irodaszer árától kezdve, áthárítsák a lakosságra. Az állam az IMF-től felvett milliárdokat nem polgárainak jólétére, hanem a bankok helyzetének javítására használja. A magyarországi bankok zöme nem is magyar bank, hanem valamilyen külföldi bank leányvállalata, vagyis a magyar állam külföldi gazdasági érdekeket szolgál ki.

Nem tudom, hogy miként zajlott le Bajnai Gordon és a magyarországi bankok vezetőinek eszmecsereje. El nem tudom képzelni, hogy Bajnainak milyen adui lehetnek. Megfenyegetheti a bankokat, hogy a rendőrség nem fogja megakadályozni, ha felháborodott emberek ezrei mennek majd a bankok elé. Lehet, de nem hiszem. Bajnai ugyanúgy a külföldi bankok kezében van, mint elődei. Most még csak a Jobbik szervez akciókat a bankok előtt. De bizony bekövetkezhet az az idő, amikor az emberek maguk fordulnak a bankok ellen. Akár akarja Bajnai úr, akár nem.

THÜRMER GYULA

TÖRÖLJÜK EL VÉGRE EZT A POSHADT RENDSZERT!

BESZÉLGETÉS KISS ISTVÁNNAL, A BALOLDALI FRONT DEBRECENI AKTIVISTÁJÁVAL

Kiss István munka mellett tanul, mindennapjaira rányomja bélyegét a kapitalizmus kizsákmányolása. Tudatosan kiáll az elnyomott emberek mellett, minden alkalmat megragad, hogy megmutassa a Baloldali Frontot a világnak. Hittel vallja: „Minél több baloldali fiataalt kell a Fronthoz csatlakoztatni, mert csak így harcolhatunk közös céljainkért, hogy a szocializmus ne csak történelem és álom legyen, hanem megélt valóság. Nagyszüleim példáján felnőve kívánom végleg eltörölni ezt a poshadt rendszert, amit kapitalizmusnak hívunk.”

Kiss István

1984. október 15-én született Budapesten közlekedési dolgozók gyermekeként. Édesanyja a MÁV-nál, édesapja a BKV-nál dolgozott. A fővárosban járt általános iskolába, majd szakmunkásképzőbe, amit Debrecenben fejezett be, itt is érettségizett és felvételt nyert a Debreceni Egyetem politológia szakára. Jelenleg is Debrecenben él és dolgozik, árufeltöltőként egy multinál. A tőkés rendszer rákényszeríti, hogy nehéz munka mellett tanuljon, nem úgy, mint azokat a politikusokat, akik ezt nap, mint nap okozzák. Fontosnak tartja az ifjúsági rendezvényeken végzett munkát, az utcai politizálást.

– *Hogyan kerültél a mozgalomba?*

– Már dédnagyapám is kommunista volt. Debrecenben élnek a nagyszüleim, akik szintén párttagok voltak. A Baloldali Front-ról 2006-ban olvastam A Szabadság újságban, de nem éreztem magamban elég bátorságot, hogy csatlakozzak. Ma már tudom, minél több baloldali fiataalt kell a Fronthoz csatlakoztatni, mert csak így harcolhatunk közös céljainkért, hogy a szocializmus ne csak történelem és álom legyen, hanem megélt valóság. Nagyszüleim példáján felnőve kívánom végleg eltörölni ezt a poshadt rendszert, amit kapitalizmusnak hívunk. Ezért az idén a pártba is beléptem.

– *Már gyermekkorodban vezettél...*

– Imádtam apuval buszozni a „piros hetesen”. Ez hatalmas élmény volt számomra azért is, mert a kisebb forgalmú járatokon apu megengedte, hogy én nyissam-zárjam az ajtókat. 11 évesen vezettem először buszt.

– *Mi a véleményed arról, ami most a BKV-nál történik?*

– Nagyon sajnálom és felháborít. Édesapám a régi Récei garázsnál dolgozott. Ott ma egy pláza van. Onnan átkerült a Fürst-be, ez a dél-budai autóbusz üzemegység. Amit a 4-es metróval művelnek, olyan, mint a kabaré, de rossz. Mint egy pokoli kabaré! A pénzekről rémhíreket lehet hallani naponta. Itt eltűnt ennyi, ott megtaláltak annyit, egyik vezető hatvan milliót kapott, a másik többet. Gyalázatos, hogy egy olyan cégnél, ahol kigyulladnak a buszok, és minden dől össze, jutalmakat kapnak a vezetők. Egyszerűen felfoghatatlan, hogy a metróépítésnek nincs pontos költségvetése, a dolgok véletlenszerűen történnek. Egyáltalán biztonságos lesz a metró? Nem tud-

ni. Szörnyű, hogy ez az állapot az egész országra jellemző.

– *Mit olvastál utoljára?*

– Tatay Sándortól a Puskák és galambok című regényt. Érdekfeszítően írja le a Tanácsköztársaság utáni helyzetet, mindenkinek csak ajánlani tudom.

– *Mivel töltöd a szabadidőd?*

– Szeretek kerékpározni, focizni, bulizni. Szívesen hallgatok magyar rock zenét. Persze a mozgalmi munkára szánom a szabadidőm legnagyobb részét.

– *Nemrég határozottan felemelted a szavad a szlovák nyelvtörvény ellen.*

– Ez egy újabb uszítás, amivel a tőkés provokátorok egymásnak ugrasztják az embereket. A szocializmus évei alatt a CSEMA-DOK ápolta a nyelvet és a hagyományokat, kialakultak az egymás mellett élés irratlan normái, egymás kultúrájának a tisztelete. A nacionalista hangulatkeltést egyik oldalon sem tűrték. Ma szembeállítják a két nemzetet, és még fasiszta jellegű törvényt is hoznak, amely az állampolgárok magánszféráját is sérti. Azzal büszkélkednek a hatalom mai urai szerte Európában, hogy átvágták a vasfüggönyt és lebontották a berlini falat. Voltak hibák a múltban is, de ma lelki terrort alkalmaznak, és falakat építenek az egyes emberek köré. Vasfüggöny az agyokban van, ami képtelenné tesz a józan gondolkodásra és az önálló cselekvésnek szab gátat. Ennek sürgősen véget kell vetni! A magyar és a szlovák munkásnak együtt kell küzdeni a közös ellenség, a kapitalista kizsákmányoló ellen, és nem szabad felülni egyik oldalon sem a nacionalista provokációnak. Ezt a propagandát kell terjeszteni a gyárak, üzemek dolgozói körében, hiszen sok helyen több nemzetiség dolgozik együtt.

– *Mi a véleményed az elmúlt idők változásairól?*

– Katasztrófa, ami ebben az országban van. Mindent a pénz befolyásol és egyesek aránytalan hatalma. Kialakult a tőkés diktatúra a demokrácia látszatintézményeinek a megtartásával. Most már itt az idő, hogy pontot tegyünk a végére. ■

AZ MSZP VELÜNK FIZETTETI MEG A GAZDAGOK VÁLSÁGÁT

A Bajnai-kormány programjának lényege, hogy a világgazdasági válságra való határozással a költségvetés kiadásait 2009. évben 350-400 milliárd, 2010-ben 900 milliárd forinttal csökkentik. Az elvonások zöme a bérből és fizetésből élők, a kisvállalkozókat terheli. A Munkáspárt véleménye szerint a helyzet kialakulásáért az elmúlt húsz év kormányai felelősek, ezen belül óriási felelősség terheli a magát baloldalinak mondó, összességében három ciklust vivő MSZP-SZDSZ koalíciót.

A jelenlegi válság nem egy a kapitalizmus ciklikus válságai közül, hanem egy sajátos válság, amely a tőkés rendszer lényegéből fakad, és számos területre kiterjed.

Pénzügyi válságként indult 2008 őszén Amerikából, fokozatosan kiterjedt az egész világra, és a reálszférát is magával rántotta.

Az amerikaiak túlköltekezéseit, az ebből származó jólétüket az egész világ, benne mi fizetjük meg.

Tudnunk kell azt is, hogy hazánk a válságot megelőző időszakban már komoly gazdasági és társadalmi válságban volt, ezt tetőzte a világválság. A Munkáspárt véleménye szerint ezt a belső válságot a rendszerváltás okozta, az elmúlt húsz év történései.

AZ A NEOLIBERÁLIS GAZDASÁGPOLITIKA, MELY

- magánkézbé, de döntően külföldi kézbe adta szinte a teljes állami vagyont,
- amely megfojtja, nem támogatja a kis- és középvállalkozásokat,
- amely képtelen munkahelyeket teremtetni,
- amely engedte, engedi, hogy a magyar mezőgazdaság a megsemmisülés határára kerüljön, hogy az ország lakossága, életkörülményeit tekintve kettészakadjon, egymillió gazdag és kilencmillió szegény emberre,
- amely megtűri, hogy nincs középosztály, mely fogyasztásával enyhítené a válságot.

A Munkáspárt véleménye szerint a helyzet kialakulásáért az elmúlt húsz év kormányai felelősek, ezen belül óriási felelősség terheli a magát baloldalinak mondó, összességében három ciklust vivő MSZP-SZDSZ koalíciót.

A megszorításokat közvetlenül kiváltó ok az volt, hogy a kettős válság következtében az ország elveszítette kormányozhatóságát. Azt fenntartani a továbbiakban csak külső forrásokból, külföldi hitelekkel volt lehetséges. Mivel az ország hitelképessége megroppant, normális feltételekkel hitelt a kormány nem kapott, azt az IMF-től volt kénytelen felvenni. Ennek pedig ára van, vissza kell fogni a fogyasztást, kevesebbet kell költeni az egészségügyre, oktatásra, önkormányzatokra, tömegközlekedésre, tovább kell dolgozni, csökkenteni kell a költségvetés kiadásait, parancsolja az IMF. Feltételek, melyeket végre kell hajtani, különben nincs pénz, nincs hatalom, ez a kormány pedig pénzt és hatalmat akar, tehát végrehajtja, jönnek a megszorítások. ■

KIK VISELIK A MEGSZORÍTÁSOK TERHEIT?

- Az alacsony jövedelműek, a bérből-fizetésből élők, az esetleg, a rászorultak, a nyugdíjasok, a nagycsaládosok, a betegek, a kismamák.
- Az SzJA változások a 100 ezer forint feletti bruttó bér esetében jelentenek adómegettakarítást. 100 ezer forintnál havi 170 forinttal kevesebb az adó, éves szinten 2040 forint. Elhanyagolható. Ellenben, 500 ezer forint bruttó bérnél a megtagarítás már 10811 forint/hó, ami 129732 forint/év többletbevételt jelent az egyébként sem alacsony bérből.
- Azzal, hogy 5 millió forintra kitolják az adó alsó sávhatárát, gyakorlatilag egykulcsos SzJA-t vezetnek be, ezzel az arányosabb közteherviselést megszüntetik. Kóka János, az SZDSZ parlamenti frakcióvezetője ezt nyíltan győzelemként ünnepli.
- A szociális rendszer változásai a táppénz, a betegszabadság csökkentése a betegeket, a kompenzációk megszüntetése a rászorultak helyzetét nehezíti, azért volt, mert kellett. Még többen fognak majd tartozni a gázműveknek, intenzívebb lesz a kilakoltatás.
- A GYES, GYED változásai, a lakástámogatás megszüntetése a fiatalokat, az első lakás megszerzését, a gyermekvállalás

lehetőségeit csökkentik. A családi pótlék befagyasztása a nagycsaládokat érinti érzékenyen. Az adómentesség megszűnésével 2009. évben 160 ezer forintos bruttó bér felett a családi pótlék, az anyasági támogatás 18 százalékkal adózik, ez további elvonást jelent. Ma még nem látható az, hogy a bruttó sítással mi a kormány szándéka, féltő, hogy ez valaminek a kezdete.

- A nyugdíjkorhatár megemlése, a 13. havi nyugdíj elvétele, a nyugdíjszámítás módjának változtatása, a korrekciók elmaradása, fűnyíró elv alapján, az idős embereket sújtja.
- Az 5 százalékos ÁFA-emelést szintén az alacsony keresetűek érzik meg leginkább.
- A jövedéki adók növelése az egész gazdaságra hatással lesz, különösen a benzin és a gázolaj adójának emelése növelni fogja az árakat, növelni fogja az inflációt.
- Féltő, hogy a vállalkozások adójának 5 százalékkal való csökkentése, valamint a fix összegű egészségügyi hozzájárulás eltörlése 2010-től nem teremt tömegesen munkahelyeket, mert kevés, mert nem elég ösztönző a problémák kezeléséhez. A társasági adó változása érdemben nem jelent változást, ugyanannyit fog fizetni a vállalkozó, mint eddig.

MEGSZORÍTÓ INTÉZKEDÉSEK

A KÖZSZFÉRÁT ÉRINTŐ INTÉZKEDÉSEK:

1. Két évre befagyasztják a közszférában dolgozók bérét.
2. Felülvizsgálják a 2009. második félévi kereset-kiegészítéseket.
3. Megszüntetik a 13. havi illetményt.
4. Csökkentik az önkormányzatok támogatását.

A SZOCIÁLIS RENDSZER VÁLTOZÁSAI:

1. 2009. augusztus 1-ével a passzív táppénz összege maximálva van, valamint 45 napról 30 napra csökkentik a jogosultságát.
2. A rendes táppénz összegét szintén maximalizálják, és a korábbi mértéket 10 százalékkal csökkentik (60 százalékról 50 százalékra, 70 százalékról 60 százalékra).
3. A betegszabadságot (melyet a munkáltató fizet a dolgozónak) szintén 10 százalékkal csökkentik (a távolléti díj 80 százalék helyett 70 százalék).
4. 2010. január 1-től az úti baleset után 10 százalékkal kevesebb bér jár (100 százalék helyett 90 százalék).
5. Két évre befagyasztják a családi pótlék összegét. Jogosultságát 23 évről 20 évre csökkentik.
6. A GYES és GYED jogosultságát fél év munkaviszonyról 1 év munkaviszonyra növelik, időtartamát 3 évről 2 évre csökkentetik.
7. Megszűnik az eddigi lakástámogatási rendszer, helyette 35 év alatt kamattámogatást kaphatnak az igénylők.

8. Fokozatosan megszűnik a gázár és távhő kompenzációja.

A NYUGDÍJRENDSZER VÁLTOZÁSAI:

1. 2009. július 1-től megszűnik a 13. havi nyugdíj.
2. 2010. január 1-től az éves nyugdíj-emelés mértéke nem csak a fogyasztói ár-indexről és a nettó átlagkereset növekedésétől függ, hanem a bruttó hazai termék (GDP) változatlan áron számított növekedési ütemétől is.
3. Év végére átütemezik a 2009. évre tervezett nyugdíjkorrekciót, 2010-ben a nyugdíjkorrekció elmarad.
4. A nyugdíjkorhatárt 2012-ig fokozatosan, 65 évre növelik.

A SZEMÉLYI JÖVEDELEMADÓ VÁLTOZÁSAI:

1. 2009. január 1-től visszamenőleg, az alsó 18 százalékos adókulcs sávhatára 1 millió 700 ezer forintról 1 millió 900 ezer forintra emelkedik, az azon felüli rész továbbra is 36 százalékkal adózik.
2. 2010. január 1-től 5 millió forintig 18 százalékról 17 százalékra csökken az adókulcs, azon felül a 36 százalékos kulcs 32 százalékra csökken. Változik az adókedvezmény mértéke is.

VÁLTOZIK A MUNKAADÓI JÁRULÉK

1. 2009. július 1-től a munkáltatók a minimálbér kétszereséig (havi 143.000 forintig) 3 százalékkal kevesebb

társadalombiztosítási járulékot fizetnek, illetve 2 százalékkal kevesebb munkaadói járulékot, összesen 5 százalékkal kevesebbet,

2. 2010. évre ez az 5 százalékos csökkenés az egész jövedelemre vonatkozik,
3. 2010-ben megszűnik a tételes egészségügyi hozzájárulás,
4. Megemelik a 16 százalék társasági adót 19 százalékra, eltörlik a 4 százalék különadót, de megszüntetik a kedvezményeket.

FORGALMI ADÓ (ÁFA) VÁLTOZÁSAI:

1. 2009. július 1-től az ÁFA normális kulcsa 20 százalék helyett 25 százalék lesz,
2. 18 százalék terheli a tej és tejtermékek értékesítését. 2009. augusztus 1-től 18 százalék lesz a távhő ÁFA-ja, abban az esetben, ha Európai Bizottság engedélyezi.
3. Nő a jövedéki adója a dohánygyártmányoknak, az italoknak, az üzemanyagoknak, így a benzinnek és a gázolajnak. Adó szempontjából eltörlik a kettő közötti különbséget.

INGATLANADÓ BEVEZETÉSE 2010-TŐL:

Adómentes lesz a tulajdonos által lakott 30 millió forintnál nem értékesebb, és legfeljebb 15 millió forintnál nem több második lakás, ingatlan. 30 millió alatt az adó mértéke 0,25 százalék, 30-50 millió között az adó mértéke 0,35 százalék, 50 millió felett 0,5 százalék.

MUNKÁSPÁRTIAK A MAGYAR SZALÁMIÉRT

A magyar kormány támogatja a bankokat, viszont egy fillérrel sem segíti a magyar élelmiszeripart – mondta el Thürmer Gyula a Herz Szalámigyár előtt tartott sajtótájékoztatóján. A Munkáspárt elnöke szerint a felkészületlen uniós csatlakozás óta az ágazat haldoklik, miközben az összes velünk egy időben csatlakozott országban virágkorát éli. Mi ennek az oka? Elsősorban a szektorban működő cégekre kiszabott példátlanul magas adó, valamint a beszállítók, a magyar gazdák tudatos tönkretétele. A Munkáspárt követeli, hogy az élelmiszeriparban nemzetközi példára 5 százalékra csökkentésük az ÁFÁ-t! Mert mi mással magyarázható Bábolna szétzúzása, a Gyulai Húskombinát vegetálásra ítétele, s most a Herz cserbenhagyása? Netán a húsipari multiknak akarják átjátszani a cégeket? Vagy egyszerűen piacot teremteni a multik olcsó és silány árujának? Avagy éppen Csányi Sándor cégei, netán a Pick kaparintja meg a Herz-et? S gyárt Szegeden

Herz szalámit, semmibe véve a budapesti gyár speciális módszereit? De az már nem Herz, hanem bankár szalámi lesz.

Az élelmiszercégeknek beígért bankgarancia-program a vállalkozások megmentésére kevés, a bajba jutottak az előírások miatt lényegében nem kaphatnak pénzt. Az új kormányzati terv csak arra jó, hogy végképp a bankok függőségébe kerüljenek az élelmiszergyártók, a pénzintézetek erre a szektorra is rátehessek a kezüket.

Az elmúlt években a többnyire – viszonylag – erős forint miatt a hazai állattartás nem volt versenyképes az olcsó importtal. Ezért például vészesen lecsökkent a sertésállomány, ma már csupán 3,5 milliós, szemben a 20-25 évvel ezelőtti 9-10 millióval. Ennek következtében idehaza nincs elegendő hús, a behozatal pedig a gyengébb forint miatt jelentősen megrágult. A húszemek alapanyag beszerzési költségei ugrásszerűen megnöttek, ezt azonban a visszaeső kereslet

miatt az árakban érvényesíteni nem tudják. Emiatt cégek tömegei kerültek csődhelyzetbe, köztük olyan jó nevű vállalatok is, mint a Herz.

Újult erővel Füzesabonyban

Füzesabony kisváros, a nagypolitikát, a parlamenti pártokat nem érdekli – mondta el újságíróknak Farkas Balázs, a Munkáspárt helyi KB-képviselője a városi piacon. A piac az a hely, ahol találkozhatunk az emberekkel, ahol el tudják mondani problémájukat, elmondhatják, hogyan harcolhatunk értük. Az emberek érzik, hogy mi mellettük vagyunk, értjük a gondjaikat és tenni is akarunk értük. Mindenütt fel kell ébredni a kiábrándultságból és csüggedésből!

Pedig Füzesabonyban most nincs munkáspárti alapszervezet. Az aktivisták Egerből jöttek és kezdték meg a munkát. Nem volt könnyű, de amikor látták, hogy nem „csak öt percre” jönnek a munkáspártiak, nem csak addig maradnak az emberek között, amíg ott a tévékamera, el kezdtek bízni bennük.

A helyiek a szokásosnál is jobban fogadtak minket – mondta el Farkas Balázs. Ki ne emlékezne Füzesabonyban a város egykori, tavaly elhunyt alpolgármesterére, Blahó Istvánra, pártunk alapszervezeti elnökére, aki a helyiek szavaival „mindig rohant valahova a kisemberekért”. Ez is segítség, használni kell.

S olyat mondani, amit értenek, és csak tőlünk hallanak az emberek. A piacon jól fogadták a munkáspártiak szavait: Mit akar a Munkáspárt? Igazságszolgáltatást és rendet, nem korrump média-országot, maffia-országot, ahol csak jogszolgáltatás folyik! Új kormányt és új politikát akarunk, a jelenlegi politikai elit az ország szégyene, egy tisztességes társadalom szemete. Ebben a rendszerben csak az a miénk, amit kiharcolunk magunknak.

Harc a Havannáért

Panelházak, kis könyvtár, sok munkás és még több munkanélküli – ez határozza meg ma a budapesti Havanna lakótelep arculatát. Delikát Dóra KB-megbízott és csapata kiváló, aprólékos munkát végez. Meg is volt az eredménye! Sok ajánlószelvényt gyűjtött rövid idő alatt és barátságokat kötött. A munkaügyi központok előtt folyamatosan kell dolgozni, hiszen félfogadási idő alatt jönnek-mennek az emberek. 28-án reggel a kis munkáspárti csapat is ráérezhetett a kitartást igénylő munka ízére. Nem voltak sokan, de folyamatosan jöttek. Egyik aktivista a posta előtt is osztogatta a „Mit akar a Munkáspárt?” című szórólapot. A sorban álló emberek érdeklődéssel olvasták mindkét hivatal előtt a róluk szóló anyagot. Itt nincs aluljáró-hangulat. Az emberek nem rohannak, mindenki ráér, és szívesen veszi az olvasnivalót. A Havanna a miénk és meg is fogjuk tartani! Kijövünk ide gyakran egy-egy órára – mondja Fodor István, és a háziorvoshoz tartó beteg is kap egy szórólapot.

MAGYAR SZÍVVEL

„És jöttek a dicsők, hatalmas
Lábok törvény felett.

Volt munka: pusztított a vas!

S az ember kérkedett.

S midőn dicsői vesztenek,

Bújában egymást marta meg.

S a hír? Villám az ínség éjjelén”

(Vörösmarty Mihály)

Herz, Szolnoki Cukorgyár, Mirelite Csepel Hűtőipari Kft., Tisza Cipő és sorolhatnám... Miután megnyuvasztották a magyar oktatást, sikeresen kigyomlálva belőle Arany Jánost és a magyar jobbágyot, Dózsa György dühét és Apáczai tenni akarását, szétrobbantják a magyar múlt értékteremtő intézményeit. Igen, a szentélyeket, amelyekre az 1800-as évektől büszkék vagyunk, ahol a szocializmus esztendeiben a legjobb termékeket gyártották. Csepel vörös volt és magyar. Csepeltől elvették magyarságát és vörösségét, de hiába! Csepel újra vörös lesz és visszaveszi örökségét!

Szolnokon felrobbantották a cukorgyár két kéményét. Minek a magyar cukor, miért éljen a magyar paraszt? Az EU-nak nem kell. Nem kell sem az 1912-es kémény, sem a szocializmus esztendeiben épült kémény. Dehogy vállalja fel vidékiséget Brüsszelben a Magyarországról küldött szolgalelkű bürokrata! Magyarhon a szolgáltatások kicsiny bódéja. Telis-tele bóvlival, ehetetlen porokkal és importált méreggel, „sómenekkel” és ripacsokkal, tudatlan majmokkal. Magyarul beszélnek

még az EU kis autonóm tartományában, ahol árgus szemekkel figyel, és minden pissenést lefűlel a nagy szörny, az imperialista USA, amely inkább kezét fog a fasisztákkal, mint a kommunistákkal. Fidedelt nyomorították meg és nem Pinocchetet vagy Francót. Dél-Amerikában nem volt embargó, de Kubában ma is van. Nem lehetnek illúzióink. Az USA és az EU nem nekünk tapsol, hanem annak, aki így vagy úgy kiszolgálja a tőkés érdekeket, védi annak a 9-10 nagytőkésnek a vagyonát, aki maga alá gyűrte a világot. Kizsigereli Magyarországot és felelős az afrikai éhezésért. Mert az USA is, az EU is ugyanarról a töről fakad, mindkettőt ugyanaz a kígyó mozgatja. És mindkettőnek az az érdeke, hogy Magyarországot, Szlovákiát, Romániát, Bulgáriát felszámolja, és szemétkosárrá züllessze, miközben népeit egymás ellen fordítja. Mert Dimitrov elvtárstól is hallottuk már, hogy a fináncőke a legocsmányabb, legagresszívebb a világon. A fináncőke a fasizmus melegágya. Ma a fináncőke felszámolja a nemzeti örökséget egyfelől, és nacionalista uszítást provokál másfelől.

Nekünk kommunistáknak győzni kell! Összefogással! A magyar munkás, paraszt, a román bányász, a bolgár kertész, a szlovák vendégmunkás ugyanazt a zászlót vigye egy közös cél érdekében. Ez a közös cél: a szocializmus. Adyval, Dózsával, vöröskatonákkal, internacionalista magyar szívvel.

FOGARASI ZSUZSANNA

Mi is megszólalhatunk!

Mindannyian tudjuk, a média nem szeret bennünket. Persze, hogy nem, hiszen azok ellen szólunk, akik pénzelik a népbútító szólamokat. Meg is tesznek mindent, hogy távol tartsanak bennünket a nyilvánosságtól: tévében, rádióban alig-alig hallani a Munkáspártról. Még a végén eljutna az üzenetünk az emberekhez...

A mi dolgunk viszont az, hogy átörjünk a virtuális barrikádokon! A feladat nem lehetetlen, ezt bizonyítja a nyíregyházi kommunisták eredménye: a megyei elnökségi ülésről beszámolt a Nyíregyházi Napló is. A szabolcsi emberek objektív tájékoztatást kaphattak az ülés legfőbb mondanivalóiról Tóth András megyei elnök nyilatkozata nyomán. „Sikerként könyvelték el, hogy jogot szereztek az európai parlamenti választáson való induláshoz. Az is pozitívumot jelentett a pártnak, hogy hosszú idő óta több szavazatot sikerült elérniük, mint ahány kopogtatócédulát gyűjtöttek. Ez fontos eredmény, amelynek tapasztalata, hogy a párt megítélése jobb az emberek körében, mint korábban. Ezt bizonyítja az is, hogy a Munkáspárt programját és értékelését az elmúlt húsz évről jól fogadták az emberek. Ne tekintsük a nyíregyházi példáját egyedi esetnek! Ha folyamatosan tartjuk a kapcsolatot a média képviselőivel, folyamatosan tájékoztatjuk őket tevékenységünkéről, előbb-utóbb rólunk is szólniuk kell!

Ki a gyár elé!

Salgótarjáni párt- és frontszervezetünk, az egri Baloldali Front segítségével több órán keresztül szórólapozott és agitált az üvegyapógyár bejáratánál. Világossá tették mind a műszakváltásról ki- és beérkező dolgozók, mind az eseményre felfigyelő média számára, hogy küzdeni kell minden egyes munkahelyért, nem hagyhatjuk, hogy Salgótarjában lassan ne legyen üzem, hiszen ez a város gyár nélkül olyan, akár az ablak üveg nélkül. A „Megérte? Ezt akartad?” szóróanyagot még a legelkeseredettebb munkás is elfogadta, sőt, elég sokukkal párbeszéd alakult ki. A párt országos aktívájának iránymutatása alapján folytatni kell a gyárlátogatásokat, a munkásoknak el kell magyarázni, hogy kik okozták a válságot, és miért már megint ők az elszenvetői.

A hőségben is dolgoznak a csepeli kommunisták

Július 21-én, kedden reggel vörösinges munkáspártiak jelentek meg a csepeli munkanélküli hivatal előtt. Szórólapokat nyújtottak át az elkeseredett embereknek, akik szívesen olvasták sorbanállás közben. A járókelők és az arra járó autósok is csodálkoztak a csapat láttán. Előfordult, hogy lassítottak, és átvették a „Mit akar a Munkáspárt?” című kiadványt, valamint a Baloldali Front anyagát, amiből megismerhettek sok olyan információt, melyeket a polgári sajtó és a kereskedelmi televíziók elhallgatnak.

A Munkáspárt aktivistái a jövőben is ott lesznek minden munkanélküli hivatal előtt, hiszen ezeken a helyeken gyakran több emberrel lehet találkozni, mint a termelőegységek bejáratánál. A munka nélkül maradt családoknak erőt és reményt ad az a tény, hogy él ebben az országban egy párt, amely komolyan veszi problémáikat, s már kezdik megérteni, hogy tenni, változtatni csak közös erővel lehet.

A POLITIKA, MINT FATIA NEGRA

Valamikor régen, nagyon régen, úgy 1989 táján azt hittem, hogy ismerem a Politikát. Együtt futottunk, lelkesedtünk és azt gondoltuk, hogy megváltottuk az országot. Fiatalok voltunk.

Hittük, hogy utánunk az özönvíz, és már elérhető közelségben van a kánaán.

Aztán hivatalnok iskolába kerültem és szakítottam vele. Úgy tudtam, ez így helyes.

De a Politika nem akart velem szakítani. Jött utánam. Szinte nesztelenül követett. Mikor szélcsendes időben furcsa hideg fuvallatot éreztem a hátam mögött, az az Ő köpenyének libbenése volt. Amikor álmomból felriadva fekete álarcost láttam egy röpke pillanatig a fejem felett: Ő volt.

Később szolgálati lakást is kaptunk a Politikától. Nem láthattam arcát, amikor e kegyet gyakorolta. Nem lehetett. Ajtónállók hada vette körül. Színe elé kerülni nem engedtek.

Sokára és sok kézen jött át a lakást kiutaló parancsolat. Aki a hírt meghozta, az is csak hallott Róla, meg a sötét lila ködről, ami körülveszi.

1994 őszén történt valami. A Politika ekkor úgy gondolta, nem vagyok méltó arra, hogy lakjak valahol. Akkor sem, ha a hazámat szolgálom. Akkor sem, ha lelkiismeretesen, a legjobb tudásom szerint teszem.

Kora téli estén egyedül hazatérve nyitott ajtóval várt rám. Felkapcsoltam a vilányt és ott állt velem szemben Ő, feketén, sötét lila ködben. Meredten egymásra néztünk.

Dermesztő hideget árasztott. Álarca mögül sziszegte, hogy nem tartozom hozzá. Le akartam tépni Róla a jelmezt, de hátrébb ugrott. Utána léptem volna, de megfagytak a lábaim. Szapora léptekkel megkerült, majd elviharzott. Karjára akasztva magával vitte a piros cseh bevásárló kosaramat, benne a magyar helyesírás szabályaival.

Úgy éreztem, üvöltenem kell, de nem jött ki hang a torkomon. Nem féltem, csak fáztam. Fázott a testem és a lelkem is. Hatalmas csattanásra eszméltem fel. A huzat kiverte az ablakot.

Kalandos évek következtek. '96 decemberében az utolsó kristálypoharamat is eladtam a kalocsai piacon.

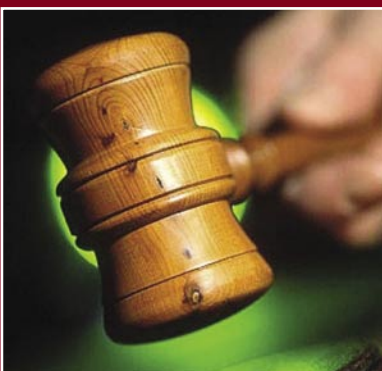

Az utolsó, nem várt pofon után levelet írtam a Politikának. Ő válaszolt nekem, és arra kért, találkozzunk. Találkoztunk.

Elmondta, hogy Ő most is az, aki 1989-ben volt. Véleménye mit sem változott. És soha nem futottunk együtt fiatalon, mivel akkor Ő már nem is volt olyan fiatal. Közölte még velem, hogy Politikának álcázott szélhámosok szédítik az embereket országszerte. Jó most ezzel vigyázni. Majd atyáskodóan rám mosolygott és megnyugtatóan, hogy nem ő lopta el a pénztárcámat.

VARGA MÁRIA

AZ EMBERÉLET NEM ÉR EGY FÜTTYÖT!

Dunakeszin kilakoltattak egy családot. Ezrével fordul elő ilyesmi az Európai Unió Magyarország elnevezésű gyarmatán. A kilakoltatást végző cég egy rakárba helyezte el a család tárgyait. Milyen rendes! Végül is csak a munkáját

végezte. A hóhér is ember, nemcsak a lónak van emberszíve. A család nem rendelkezett gardrób szekrénnel, mivel ideiglenes albérletbe került, s az istenadta cég – csak a munkáját végezte – elégette a gyermekek játékaikat. Csak mellékesen, a házat háromszor annyiért adták el, mint amennyivel a család tartozott! Csak a munkájukat végezték...

Láttam olyan bankárt, aki elsírta magát, mikor gyerekekről beszélt, s olyant is, aki alapítványt hozott létre. Megható. Talán nem sírdogálni kellene, s nem alapítványosdítani játszani. Talán lehetne mindenféle biztonság, s az emberi jogok mást is

megillethetnének, nem csak a kábítószer-kereskedőt. Talán a parlament – csak a munkáját végzi – hozhatna emberbarát törvényeket. Talán a bankárok – csak a munkájukat végzik - vehetnének be éhségcsillapító kapszulát. Elátkozott évtizedek, elátkozott nemzedékek! Átkos! Így neveztem el az utóbbi 20 esztendő. Igen, tudom, a bankárok és még néhányan, akik csak a munkájukat végzik, a szocializmust illetik ezzel a szóval. Az átkozott bankárok, az átkozott kizsákmányolók, az átkozott, mindenkori élőködők, akik mások garasából, véréből, izzadságából építenek kacsalábon, libatalpon forgó palotát. A vállalkozókat tönkretéve, minden idők legnagyobb libatolvajjai. Csodálkoznak azon, hogy egy szerencsétlen tiszaföldvári asszony fejszével veri szét az ablakait annak a háznak, amelyből a munkájukat végzők kilakoltatták. Nem helyes, amit tett, de, aki ember, s nem hóhér, az megérti. Mert, aki nem volt szegény, nem tudja, mi a fájdalom.

Talán mondhatnánk együtt, hogy elég volt! Talán kezhetnénk újra mindent a gyermekjátékok hamuján, a majd otthonba dugott gyermekek sorsán keseregve.

Igen, kezdjük újra az életet, ha ti is úgy akarjátok, Emberek! „Jogállamban pénz a fegyver” – és az a minden. A Mammon és nem az emberfia.

AZ INTERNET FEGYVER A KAPITALISTÁK ELLEN!

Az elmúlt 20 év tapasztalatai alapján ki kell mondani: azé a hatalom, akié a média. A tökéletes pártok kiépítették médiabirodalmaikat, s ezekkel milliók politikai gondolkodását befolyásolják. Ehhez a pártpropagandához több milliárd forint szükséges, amit csak a nagy pártok tudnak megfizetni.

A Munkáspárt ebben a kapitalista médiabirodalomban kiszolgáltatott. Médiaszereplésünket a kapitalisták határozzák meg. Teszünk erőfeszítéseket, hogy a Munkáspárt is hallassa hangját, de a pénzhány miatt korlátozottak a lehetőségeink.

Legfontosabb lehetőségünk az internetes propaganda. Vannak ugyan megyei honlapok, de egyik sem „tömegtájékoztató”, inkább a helyi pártéletet és eseményeket mutatják be, azt is kevés frissítéssel.

A nyugati országokban az emberek egyre inkább elfordulnak a hagyományos médiától, és az Internethez fordulnak a valóságsszűrés érdekében. Ma Magyarországon egyre több háztartásba vezetik be az Internetet, de sokan még mindig újdonságnak tekintik, nincsenek tisztában informatív jelentőségével. Komolyan kell vennünk az Internet adta lehetőségeket és előnyöket! Lehet, hogy még sokan hisznek a Népszabadságnak vagy a Hír TV-nek, de fokozatosan kiábrándulnak a pártok fizetett híradásaiból, rájönnek, hogy a sajtó hazug, s az Interneten fognak válaszokat keresni.

A következő évtizedekben tehát annak lesz hatalma, akinek minél több internetes képviselője van. Mindez megmutatkozott a Jobbiknál, amely nem csak ilyen-olyan támogatásokkal, de az Interneten való megjelenéseivel és provokatív megmozdulásaival kialakított egy több mint 10 százalékos pártot. A kuruc.info mára a jobboldal internetes fellegvára lett. A jobbikos ember már be sem kapcsolja a TV-t, hiszen ott a kuruc.info, amiről mindent megtudhat, ami érdekelheti. A Jobbik kommunikáció szempontjából átalakult egy internetes párttá. Nyilatkozatait, híreit nem a TV-ben vagy a sajtóban jelenteti meg (nem is tudná), hanem a kuruc.info-n. Pártjuk az Internetet használja mozgósításra, tájékoztatásra. Ők már a jövő technológiáját használják, nekünk is ezt kell tennünk!

A hazai baloldal számára el kell indítani egy olyan internetes hírportált, ami az online tájékoztatás baloldali fellegvára. A Munkáspárt lehetne az első, mely megteszi ezt a lépést, s ezzel is bizonyítaná, hogy

a Munkáspárt modern párt, amely képes a megújulásra. A portállal pártunk nyitottabbá válna, felgyorsulna a kommunikáció, fellendülne a mozgalom, elindulhatnánk azon az úton, amely a jövőbe vezet!

Hogyan nézzen ki a kommunista hírportál? A baloldali hírportál mindenkié. Bárki lehet szerkesztő. Küldhet be cikkeket, híreket, leírhatja véleményét, vezethet internetes naplót – tehát egy szabad, nyitott, közösségi oldalról lenne szó. Ez már önmagában vonzóvá tenné a honlapot. Természetesen az oda nem illő írásokat módórnánk.

Mi szükséges ehhez?

Felhívást kell intézni az összes elvtársunkhoz és barátunkhoz, hogy tájékoztassuk őket az új hírportál elindításáról, s megkérjünk minden szimpatizánsunkat, hogy küldjön be híreket, írjon cikkeket, blogoljon, egyszóval alakítsák és töltsék fel a honlapot tartalommal.

A jövő munkáspárti kommunikációjának alapjait tehetjük most le!

Az Internet fegyver a párt kezében! Használni kell a kapitalisták ellen!

DÓZSA MIKLÓS

Fiatalok és a kábítószer

Ez talán az egyik legfontosabb, amiről szólni kell. Nagyon sok problémás kérdés van még, de mivel fiatal vagyok, iskolaidőben napom nagy részét tizenévesek társaságában töltöm, látom a szomorú tényt.

Látom, és sajnos semmit nem tudok ellene tenni. Pedig szeretnék. Elszomorító az, ahogy az úgynevezett dilerek bebetetik a fiatalokat. És ezalatt nemcsak a 15 év felettieket értem, hanem már az általános iskolák környékén is megjelennek.

Megjelennek, mert megjelenhetnek. Csokival, rágóval magukhoz édesgetik a nebulókat, először ingyen adnak nekik ezt-azt, úgymond kóstolásra, majd miután megtörtént a bebetetés, akkor kemény pénzéért. Vészesen közeleg a szeptember. Újra megjelennek az iskolák körül a kétes alakok, és elkezdik mocskos kis üzleteiket. Megtehetik, mert biztonságban érzik magukat. Nagyon nagy biztonságban. Mégpedig azért, mert egy, a kormány mellett álló kis pártocská – csak halkán jegyezném meg, hogy jelenleg 1 százalékon áll – zsarolja a kormányt. El akarja érné azt, hogy minimális mennyiségű kábítószer tulajdonban tartása ne legyen büntethető. Szégyen-nyalázat, hogy ez ma, 2009-ben politikai kérdés! Szerintem ez előre megfontolt gyilkosság. De hát mit is várunk ezektől? Mit várunk egy olyan, magát politikusnak valló embertől, aki kijelentette nagy nyilvánosság előtt, hogy ő bizony elszívja az első marihuánás cigit a saját gyermekével. Tudatosan megnyomortítják a fiatalokat. Ellopják tőlük az egészséges jövőt, a józan gondolkodást. Függetlenné teszik őket, mert a függő embert tudják zsarolni és kényszeríteni bármire. Hát ez bizony, mondjuk ki sokszor és egyre hangosabban: előre megfontolt gyilkosság! És a gyilkosságot büntetni kell! Egy igencsak elgondolkodtató statisztikai adat: a kábítószer kipróbálása mind a két nem esetében magas arányú, és növekszik az életkor előrehaladásával – a 11. évfolyamon több mint 90 százalék azoknak az aránya, akik már kipróbáltak valamilyen szert. A lányok kábítószer fogyasztása általános iskolás osztályokban jelentősen kisebb arányú, azonban a felsőbb évfolyamokban már „utoléri” a fiúkat. Az anonim kérdőíveket kitöltő serdülők válasza alapján elmondható: a 9. évfolyamosok 40 százaléka, míg a 11. évfolyamosok többsége már kipróbált valamilyen drogot életében. Szörnyű ez, és igencsak elgondolkodtató. A rendőrségnek sokkal több célzott előadást kellene tartania, bemutatókkal együtt. El kellene mondani, meg kellene mutatni a fiataloknak filmen, képeken, hogy hova is vezet a drogozás. És persze be kellene vonni a küzdelembe a fiatalokat is, hiszen róluk szól az egész. De hát erre nincs pénz. Sok minden másra van, de erre nincs. Vajon miért? Szerintem egyszerűen azért, mert nem akarja a hatalom. Tönkre akarja tenni a fiatalokat, az ország jövőjét. Ezt nem hagyhatjuk! Tegyük tehát érte valamit!

URBÁN SZANDRA

Húsz éve történt a rendszerváltás. Megérte?

Húsz esztendeje, 1988-89-ben ment végbe az a folyamat, amit kegyesen rendszerváltásnak szoktak nevezni, de ami nem más, mint tőkés ellenforradalom. Észre sem vettük, talán el sem hittük, hogy szinte a szemünk láttára alakul át a világ. Sokan hitték, hogy ez az új világ jobb lesz, jobban fogunk élni, csupa becsületes ember fog bennünket vezetni. Sokan hitték, hogy minden marad a régiben, visszük magunkkal azt, ami jó volt a szocializmusban, és hozzátesszük azt, ami jó a kapitalizmusban. Nem ez történt! Ma rosszabbul élünk, mint húsz éve, nemzedékek nőnek fel munka nélkül. Bizonytalan a jövő, aki teheti, az külföldön érvényesül.

A következő hónapokban az újságok tele lesznek a tőkés rendszerváltást magasztaló írásokkal. Újra előkerülnek a húsz évvel ezelőtti percmemberkék, a mai „nagyok” meg bizonygatják a két évtizeddel ezelőtti döntés helyességét. Mi is írunk a rendszerváltás eseményeiről. Úgy, ahogyan mi megéltük, úgy ahogyan szerintünk ténylegesen történt. És mindig feltesszük a kérdést: megérte?

A VENCEL TÉR „HŐSE”

Húsz esztendővel ezelőtt, 1989. augusztus 26-án a prágai kerületi bíróság ötezer korona pénzbírságra ítélte Deutsch Tamást, a Fidesz akkor még szinte ismeretlen emberét. A magyar média, amely már gyakorlatilag átállt a rendszerváltó erők oldalára, a Németh-kormány és különösen Horn Gyula hathatós támogatásával, pillanatok alatt „nemzeti hőst” farag Deuschból.

1968 KÉTFÉLE FELFOGÁSA

1989 augusztusa évforduló. 1968. augusztus 20-án a Varsói Szerződés csapatai, köztük a Magyar Néphadsereg egységei megszállták Csehszlovákiát. Az akció célja az volt, hogy megakadályozzák a szocializmus megbuktatását és a tőkés ellenforradalom győzelmét. A katonai fellépést megelőzően a szocialista országok vezetői hónapokon át gyözködik Dubcekot, a csehszlovák párt első számú vezetőjét, hogy saját maguk, politikai eszközökkel oldják meg helyzetet. Dubcek nem tudja, vagy nem akarja vállalni. Az MSZMP akkori vezetése, személyesen Kádár János mindent megtesz annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a katonai fellépés, közvetít a szovjet és a csehszlovák vezetés között, de végül beadja a derekát. A magyar politika Kádár idején az 1968-as beavatkozást egy olyan kellemetlen lépésként fogta fel, amelyet a történelmi helyzet kényszerített ki.

Az 1968-as „prágai tavasz”, a polgári, szocialista-ellenes erők aktivizálódása ugyanakkor minden létező ellenzéki erő szemében a „szabadság, a demokrácia” jelképe volt. A VSZ-országok katonai beavatkozása pedig értelemszerűen az „elnyomás, a diktatúra” és általában minden rossz szinonimája lett. A kádári MSZMP nem a lényeg, vagyis a szo-

cializmus megvédésének szükségét vitatta, hanem csak a módszert. Az ellenzéki erők viszont nem csak a módszert utasították el, hanem a lényegét is, a szocializmust. Várható és kiszámítható volt, hogy a rendszerváltás utolsó hónapjaiban minden ellenzéki, illetve a szocializmus ellen fellépő erő a maga javára igyekszik hasznosítani 1968 évfordulóját.

AZ MSZMP FELÜLVIZSGÁLJA A MÚLTAT

Az MSZMP akkori vezetése igyekezett az események élén járni. Szokai Imre, az MSZMP külügyi osztályának helyettes vezetője még a pártvezetés hivatalos álláspontjának elfogadása előtt, augusztus 11-én, a Népszabadság hasábjain alapvetően hibásnak minősítette a katonai beavatkozást. Az akkori csehszlovák vezetés jelzi a magyar vezetésnek, hogy ők kerülnének súlyos helyzetbe, ha a hivatalos magyar álláspont megváltozna, és az alapkérdést, a szocializmus megvédésének szükségességét tagadnánk. A csehszlovákok azt is kérik, hogy a magyar média – ha már nem akar jót mondani Csehszlovákiáról – legalább rosszat ne mondjon. Forró Evelin, a Magyar Rádió prágai tudósítója ebben az időben válik ismertté a csehszlovák vezetést szinte mindenben bíráló tudósításaival. Milos Jakes, a párt főtitkára azt kéri Grósz

Károlytól, hogy hívják haza a tudósítót. A magyar párt első embere 1989 nyarán már nem képes elérni ezt a Magyar Rádió akkori vezetésénél.

Az MSZMP vezetése 1989. augusztus 15-én kijelenti: „Az MSZMP mai vezetése nem azonosul az 1968-as csehszlovákiai katonai beavatkozással. Történelmi tényként állapítja meg ugyanakkor, hogy az akkori vezetés a nemzetközi kapcsolatok alapvető normáit és a szocializmus érdekeit tiszteletben tartva eredetileg a politikai rendezés híve volt.”

A MAGYAR ELLENZÉK TÁMADÁSBAN

Az SZDSZ, összefogva a csehszlovákiai polgári ellenzékkel, közös nyilatkozatot adnak ki: „Huszonegy éve Prága volt a remény fővárosa. A magyar csapatokat ugyanazok vezényelték ellene, akik korábban a saját népük ellen szövetkeztek a szovjet diktatúrával. Ma a világ kérdőn tekint Varsóra, Moszkvára, Budapestre: véget ér-e vajon az emberi nem véres és ostoba kalandja, amelyet kommunizmusnak neveztek? Az elnyomás rendszere Csehszlovákiában is inog. De a hatalom rettegve védi birtokát. A demokrácia csehszlovákiai és magyar barátainak titkokban kell találkozniuk, hogy Prága rendőröktől hemzsegő utcáin megszoríthassák egymás kezét. Össze kell fognunk a jövőben is: a pártállam ellen – a demokratikus jogállamért...” Világos beszéd, ezt hívják kapitalizmusnak.

A Fidesz és az SZDSZ embereket is küld Prágába, hogy részt vegyenek a csehszlovák ellenzék rendezvényein.

Nem véletlenül mennek tehát oda, hanem tudatosan. 1989 augusztusában az MTI is hírt ad arról, hogy „az évforduló alkalmából a magyarországi FIDESZ-nek 40, az SZDSZ-nek és a Magyarországi Szolidaritásnak pedig 7-7 tagja utazott be Csehszlovákiába prágai úticéllal. Előzetes információk szerint egyébként a magyar ellenzékiek részt vettek volna vásárnap délután 6 órakor a prágai Károly hídon tervezett ellenzéki demonstráción. Erre azonban nem került sor.”

VENCEL TÉRI CSATA

1989. augusztus 21-én, hétfőn a prágai Vencel téren a csehszlovák ellenzék tüntetést szervez. Ezen jelentős számban vesznek részt magyarok is. A már említett „pártturisták” mellett újságírók, tv-rporterek, mások. A csehszlovák rendőrség felosztatja a rendezvényt. Őrizetbe vesznek hét magyar állampolgárt is. Köztük van Lantos István tévériporter és Huber Pál operatőr, Pesti László, a Fekete doboz című ellenzéki video-folyóirat operatőre, Pataki Gábor a Képes 7 és Bodó Gábor a Mai nap fotóriportere és mások. Őket néhány nap múlva szabadon engedik, de Deutsch Tamást és Kerényi Györgyöt „a közrend igen súlyos megsértése” miatt őrizetbe veszik.

Ezzel megkezdődik Deutsch politikai „felépítése”. Deutsch Tamás ekkor 23 éves. 1984-ben a Kaffka Margit Gimnáziumban érettségizik. 1986-ban kezdi meg tanulmányait az ELTE Állam- és Jogtudományi Karán, az egyetemet 1992-ben fejezi be, de csak 1999-ben diplomázik, már az Orbán-kormány kinevezett sportminisztereként. 1989 augusztusában a magyar sajtó szinte minden nap róla ír. Nyilatkozik is. Deutsch elmondja, hogy „az őrizetbe vételkor a Vencel téren gumibottal ütlegelték, de azóta nem bántalmazták. A körülményekhez képest normálisan bának velük”. Deutsch kijelenti: „mélységesen felháborítja, hogy egy baráti szocialista ország fővárosában, ahová turistaként látogatott el, ilyen bánásmódban részesül”. Ime Deutsch, az ártatlan turista, a szegény magyar, a demokrácia 23 éves harcosa, korunk hőse.

Augusztus 26-án a prágai kerületi bíróság úgy dönt, hogy bíróság elé állítják Deutsch Tamást és Kerényi Györgyöt. Válaszul Budapesten, a csehszlovák nagykövetség előtt folyamatos tüntetéseket szervez az SZDSZ és a Fidesz. Az akcióban számos magyarországi ellenzé-

ORBÁN VIKTOR ÉS DEUTSCH TAMÁS

ki szervezet szerephez jut, köztük a Szolidaritás Munkás Szakszervezeti Szövetség, a Kisgazdapárt, a Magyar Demokrata Fórum, a Független Jogász Fórumnak, az ELTE ÁJK Demokratikus Diákuniója, az Emberi Jogok Nemzetközi Társasága Magyarországi Tagozata és sokan mások.

A buliból Horn Gyula külügyminiszter sem akar kimaradni. Magához kéri Stefan Orosst, a Csehszlovák Szocialista Köztársaság budapesti nagykövetségének ideiglenes ügyvivőjét, és bejelenti a magyar fél tiltakozását az augusztus 21-i prágai tüntetések során őrizetbe vett két magyar állampolgárral szemben alkalmazott eljárás miatt. Értetlenségét fejezi ki amiatt, hogy a csehszlovák hatóságok a két magyar állampolgárt, a prágai magyar nagykövetség konzulja által felajánlott garanciák ellenére is fogva tartják, miközben az ugyancsak őrizetbe vett csehszlovák, illetve más külföldi állampolgárokat kivétel nélkül szabadlábra helyezték. Horn Gyula hangsúlyozza: ez az eljárás felveti annak veszélyét, hogy Deutsch Tamás és Kerényi György szerepét és cselekményét csehszlovák részről a valóságosnál súlyosabbnak minősítik.

A csehszlovák válasz sem marad el. Miroslav Vetrovec, a csehszlovák külügyminisztérium főosztályvezetője hivatalába kérte dr. Hankó Jánost, a prágai nagykövetség ideiglenes ügyvivőjét – mint a csehszlovák hírszolgálati iroda közleményében olvasható – „a két letartóztatott magyar állampolgár ügyének gyorsított megoldásával kapcsola-

tos magyarországi igényekkel összefüggésben”. A CTK közleménye szerint a magyar ügyvivőnek hangsúlyozták, „Csehszlovákiának tartós érdeke a kölcsönös kapcsolatok további sokoldalú fejlesztése Magyarországgal, nem érthet azonban egyet azzal, hogy egyes magyar állampolgárok – az ismételt figyelmeztetés ellenére – megengedhetetlen módon visszaéltek vendégszeretetünkkel, és megsértették törvényeinket, és jogi előírásainkat”. A továbbiakban a közleményben a következő olvasható: „Ami a két letartóztatott magyar állampolgár ügyét illeti, a csehszlovák szervek következetesen, a csehszlovák törvényekkel és a nemzetközi kötelezettségekkel, valamint a csehszlovák-magyar jogsegélyegyezménnyel összhangban jártak el”. A CTK végül azt írta, hogy a csehszlovák külügyminisztériumban a magyar ügyvivőnek egyidejűleg „ismét sürgetően megemlézték azt a csehszlovák igényt, hogy biztosítsák a nyugalmat és a rendet a budapesti csehszlovák nagykövetség előtt”.

Végül Deutsch Tamást és Kerényi Györgyöt a közrend megsértése miatt ötöt ezer korona pénzbüntetésre, és az országból való azonnali kiutasításra ítélik. A magyar nagykövetség azonnal meghitelezi a pénzt. A Fidesz pedig még egy börtön lehúzó Vencel téri ügryről. Vigh Mónika, a Fidesz választmányának akkori tagja elmondta: „Adj egy koronát címmel akciót indítanak, hogy összegyűjtsék a két elítélt magyar fiatal pénzbüntetésének összegét”. Deutsch Tamás elindul a politikai karrier felé. ■

Emlékezzünk az államalapításra!

A Munkáspárt szeretettel vár mindenkit
hivatalos megemlékezéseire

Ünnepi beszédet mond Thürmer Gyula,
a Munkáspárt elnöke

2009. augusztus 19-én, szerdán, 10.00 órakor

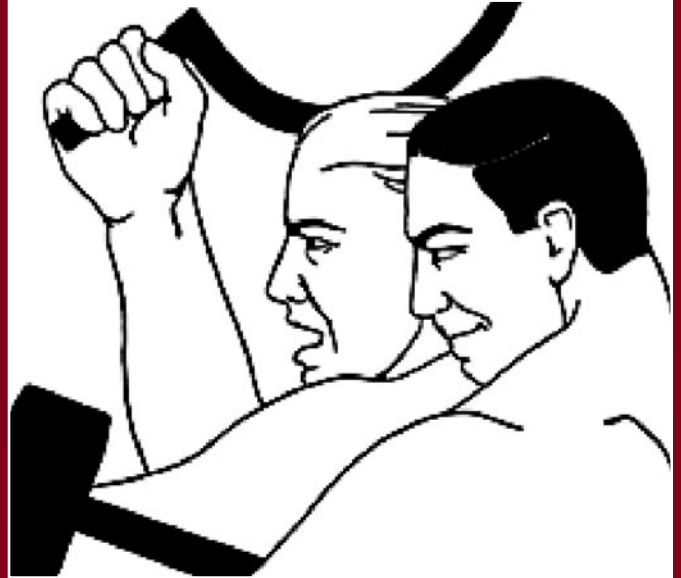
KECSKEMÉTEN,
a Deák Ferenc téri Szent István szobornál

2009. augusztus 19-én, szerdán, 16.00 órakor

BUDAPESTEN,
a Budai Várban
az I. kerület, Szentháromság tér –
Szent István szobor előtti területen

**TALÁLKOZZUNK
AZ ÚJ KENYÉR ÜNNEPÉN!**

Újabb gyárat vettek blokád alá a francia dolgozók

Több mint kétszáz francia munkás lezárta a világ legnagyobb darugyártó cége, az amerikai Manitowoc Cranes közép-franciaországi leányvállalatának kapuját, tiltakozásul újabb fél-száz dolgozó tervezett elbocsátása ellen.

A tüntetők lánccal és lakattal lezárták a leányvállalat teherkapuját, meggátolva ezzel az áruszállítást a Saint-Nizier-sous-Charlieu településen működő üzemben. Az alkalmazottak már előző nap blokád alá vették az üzemet, és beszüntették a munkát. Keddi gyűlésükön pedig megszavazták, hogy folytatják a zárlatot, de a sztrájkot napi két órára korlátozzák.

Daniel Thévenet szakszervezeti tisztségviselő döntésüket azzal indokolta, hogy az alkalmazottak nem kaptak semmilyen garanciát az üzem fennmaradására a cégvezetés és a helyi hatóságok képviselőinek részvételével hétfőn tartott tanácskozáson. A cégvezetés azt hangoztatja, hogy a létszámleépítéssel a vállalat a gazdasági válságot szeretné túlélni és versenyképességét erősíteni.

A Manitowoc Cranes idén már elbocsátotta 358 franciaországi munkását, június végén pedig újabb 181 fős leépítést jelentett be, amely ellen július elején a cég csaknem háromszáz alkalmazottja tüntetett. A két elbocsátási hullám a Saint-Nizier-sous-Charlieu-i gyár összesen 135 munkását érintette, illetve érinti.

A Manitowoc a világon összesen hétezer embert foglalkoztat, közülük 1740-et Franciaországban. Az amerikai cég tavaly 3,9 milliárd dolláros forgalmat bonyolított le, 20 százalékkal nagyobbat, mint az előző évben, de forgalma az idei első negyedéves 24 százalékkal visszaesett éves összehasonlításban.

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>